

Mill., uagtet Finansministeren jo i Virkeligheden ikke kan angive, hvortil disse 5 eller 7 Mill., som han ikke for Øjeblikket har Brug for, eventuelt skulle bruges, undtagen netop i Genhold til Jærnbanelovene af 8de Maj 1894. Jeg siger, det under mig, eftersom det ses, at det paagældende Konjortium ikke har ønsket eller brudt sig om i alt Fald at købe mere end 20 Mill. Kr. Det maa antages, at det er paa Finansministerens Foranstaltning, at Summen, 20 Mill., er bleven sat op til 25 Mill. Det vil da være meget helbdigt, om det kunde gaa saaledes, som den ærede Finansminister tænkte sig ved 1ste Behandling, at de c. 7 Mill. Kr., som den danske Stat i Virkeligheden ikke har Brug for, og som der ikke kan gøres Brug af i Genhold til denne Lov før Aaret 1897—98, i Mellemtiden skulde kunne forrentes med $2\frac{1}{2}$ pCt. eller endog saa saa meget som $1\frac{1}{2}$ pCt. under Nationalbankens Diskonto. Hvis det virkelig bliver Tilfældet, vil det jo kun være et Bevis for, at Rentefoden herhjemme i Virkeligheden paa ingen Maade kan siges at være 3 eller endog blot $3\frac{1}{2}$ pCt. Thi naar en Bank for Penge, som den modtager med Oplagelse paa kort Tid, kan staa sig ved at give 3 eller $3\frac{1}{2}$ pCt., maa det være, fordi den selv har Udflugt til at faa betydelig højere Rente end dette. Nu kan man jo nok sige, at det udelukker ikke, at Rentefoden med Hensyn til Ublaar i faste Ejendomme kan komme ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., men der vil dog saa være en mærkelig Forskel paa Rentefoden med Hensyn til Prioritetslaan og den almindelige Diskonto. Jeg tror tværtimod, at dette, at den højtærede Finansminister mener at kunne faa et saa godt Udbytte af de Penge, han ikke har Brug for, men som man dog kun kan ublaane paa kort Tid, er det bedste Bevis for, at det, der her er Tale om at opnaa ved denne Lov, virkelig er en unaturlig, kunstig Depression af Rentefoden her i Landet. Og hvis man anser det for en naturlig Ting, at der her i Landet skulde kunne gælde samme Rentefod som i de store Lande, og navnlig England og Frankrig, og naar man som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (B. Bojsen) talte om de samvæmhavende Nør, hvor Bandet skulde staa lige højt, hvorved han mente, at der maatte være noget galt, hvis ikke Rentefoden her i Danmark var lige saa lav, som i England s. Eks., overser man fuldstændigt, at medens Forholdet i England er det, at man har disse enorme Kapitaler, som de ikke kunne faa anbragte i Indlandet, men maa søge til Udlandet med, er Forudsætningen for denne Lov netop det, som det ærede Medlem blandt andet roser Loven for, at den skaffer frem-

mede Penge ind i Landet. Enhver kan da indse, at der maa være stor Forskel paa Rentefoden i Lande, der svulme af Kapital, saa at de maa gaa til Udlandet med den, og i Lande, hvor de ikke have tilstrækkelig Kapital til eget Brug, men maa søge saadan Kapital i Udlandet. Naar der derfor er Tale om den indirekte Virkning af denne Lov, tror jeg, man har Lov til at sige, at selv om det lykkes nominelt at faa Rentefoden bragt ned i nogen Tid ved Hjælp af denne Lov, sfer det ved Hjælp af kunstige Midler. Man kan ikke bringe Bandet til at løbe op ad Vasse, og det ærede 2det Medlem for 10de Kreds kan være vis paa, at selv om det skulde lykkes en kort Tid ved kunstige Pumper og andre Midler, skal Bandet ogsaa nok søge sit Niveau igen; og det bliver ikke efter Princippet om Vandstanden i de samvæmhavende Nør. — Det har ogsaa indret mig noget at se, at Konjortiet er berettiget til at faa disse 3 pCt.s Obligationer af Laanet paa de 25 Millioner udleverede, forinden det har betalt Købesummen derfor. Jeg forstaa ikke Kontrakten anderledes, end at den højtærede Finansminister er pligtig til paa Forlangende at udlevere samtlige disse Obligationer, selv om han kun har faaet $\frac{1}{3}$ betalt deraf. Det forekommer mig at være en mærkelig Bestemmelse, som dog maaste under visse Omstændigheder ikke er ganske uden Fare.

Jeg ønsker ikke draget den Konklusion af mine Betragtninger, at jeg ønsker en Afstemning over de enkelte Paragraffer. Jeg vil forbeholde mig ved 3dje Behandling at stemme mod hele Loven. Den ærede Formand maa altsaa ikke forstaa mine Udtalelser saaledes, som om jeg begærer Afstemning over de enkelte Paragraffer.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Etersom det høje Ting har besluttet ikke at nedlægge Udvalg, og efter at der ikke er fremkommet Endringsforslag til Lovforslaget ved 2den Behandling — hvor Endringsforslagenees rette Plads